

ὡς μεσάζων, εἰς τὸν συνασπισμὸν τοῦ 1813—14 κατὰ τὴν Γαλλίαν.

Ἀποσπῶμεν ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τούτων τὴν λίαν διαφέρουσαν σελίδα περὶ τῶν προσπαθειῶν τῆς Αὐστρίας πρὸς τὸ Λούτσην καὶ Βῶτσην πρὸς συνωμολόγησιν τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Ναπολέων Α' κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχε τὸ στρατηγεῖον ἐπὶ τῆς Δρέσδης, ὅπου καὶ ὁ πρίγκιψ Μεττερνίχος ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ.

Ὁ γαλλικὸς στρατὸς ἐπόθει τὴν εἰρήνην καὶ οἱ στρατηγοὶ νεξαιρέτως μικρὰν εἶχον πεποίθησιν εἰς ἀγῶνα καθιστάμενον ὀλονὲν ἀνισώτερον, ἐφ' ὅσον νέοι σύμμαχοι προσετίθεντο πρὸς τὸν Πρώσσοις καὶ Πρώσσοις. Αἱ προσπάθειαι τῶν κυβερνήσεων τῆς ὁμοσπονδίας τοῦ Ρήνου μόλις ἠδύναντο νὰ συνέχωσι τὸ μὲν τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ναπολέοντος· ἡ διαγωγὴ αὐτῶν τῶν κυβερνήσεων ἀπέβαινε διλημματική· καὶ ἡ Εὐρώπη ὅλη ἔστρεφε τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Αὐστρίαν.

ὑπὸ τοιαύτας περιπτώσεις, ἡ ἐμφάνισις τοῦ αὐστριακοῦ πουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν εἰς τὸ στρατηγεῖον τοῦ Ναπολέοντος δὲν ἠδύναντο ἢ νὰ θεωρηθῆ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ὡς συμβεβηκὸς μέλλον ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ἐπιπέδων. Τοιαύτην τινὰ ἐντύπωσιν ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσω ἀφιχθῆς ἐπὶ τῆς Δρέσδης. Ἦθελον εἶσθαι λίαν δυσχερὲς νὰ περιγράψω τὴν ἐκείνην ἐκείνην τῆς ὀλιβερᾶς ἀνησυχίας, ἥτις ἐξωγραφεῖτο ἐπὶ τῆς ἐκείνης τῶν αὐλικῶν ἐκείνων καὶ στρατηγῶν, τῶν περιβεβλημένων ἐκείνων, οἵτινες συνωθοῦντο εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τὸν πρίγκιψ τῆς Νευσατέλλης (Βερθιέ) μοι ἐψιθύρισε· «Μὴ λησθῆτε νείτε ὅτι ἡ Εὐρώπη ἔχει ἀνάγκην εἰρήνης, ἡ Γαλλία πρὸ πάντων δὲν θέλει ἀλλ' ἢ τὴν εἰρήνην.» Δὲν ἐθεώρητα πρέπον ν' ἀπέστειλῃ τὴν τῆσιν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀκροάσεως τοῦ αὐτοκράτορος.

Ὁ Ναπολέων μὲ περιέμενον, ὄρθιος ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσας ἐξῆς πρὸς τὴν πλευρὰν καὶ τὸν πῖλον ὑπὸ τὸν βορρῆον.